

La Paret de Santa Cecília, popular per trobar-s'hi la Ferrada Teresina, amaga un grapat de vies força interessants. D'entre les més cridaneres destaca la STAE, via del tot variada i lògica, amanida amb fissures, xemeneies i plaques posseïdores de la més clàssica finura montserratina, que amb esperit alpí guanya metres fins el cim de Santa Cecília. La via ha estat delicadament restaurada i per repetir-la haurem de menester un joc de friends fins al C-3 i un altre de tascons.

Via: STAE

• Zona: Montserrat – Santa Cecília

Dificultat: V+/A1 (MD)
Dificultat obligada: V+/A1
Llargària: 300 metres
Grau d'exposició: Alt
Grau de compromís: Alt

• Equipament: Bastant equipada amb parabolts, burins i claus

• Material: 12 cintes exprés, joc de friends i de tascons, alguna baga i un parell de plaquetes recuperables per la darrera reunió

· Orientació: Nord-oest

Valoració:****

Aproximació:

Des de l'aparcament de Santa Cecília prenem la carretera en direcció a Can Masana, de seguida trobarem unes escales que van a buscar el GR. El seguim en direcció Can Masana. Al cap d'uns metres, quan estiguem més o menys a l'alçada de la paret trobarem un corriol a mà esquerra amb unes fites. El seguim i en forta pujada arribem en un quart d'hora al peu de via.

L1(A1/V-)

La via s'inicia per una evident fissura que escup cap enfora. En aquest tram trobarem un parabolt a l'inici, un parell de claus i un altre parabolt al final del tram d'A1. Podem reforçar la fissura al gust a base de friends i/o tascons. Un cop superada sortim a una mena de vira terrosa i trencada. Anem flanquejant cap a l'esquerra fins que arribem a una fissura bastant bruta que ens mena a la primera reunió, sobre una bona lleixa i força còmoda. 35 metres.

L2(V)

La segona tirada és sens dubte de les més boniques de la via. Es tracta d'un diedrefissura amb roca de primera. Hi trobarem un parell de parabolts i un tac de fusta i podem reforçar-lo perfectament a base de friends més aviat grans. L'escalada esdevé elegant i lògica i només haurem de parar compte en no passar-nos la reunió, que es troba a una petita feixa a l'esquerra del diedre. 30 metres.

L3(IV)

Sortim de la reunió en diagonal a l'esquerra per una placa inclinada. Creuem un petit relleix terrós i anem a atènyer una fissura que ens queda un pèl a l'esquerra i on hi trobarem un clau. Només ens quedarà aleshores, flanquejar a la dreta per entrar a la reunió. 25 metres.

L4(V)

Encarem en aquesta tirada una fantàstica placa de presa petita, on l'escalada es desenvolupa fent ziga-zagues per trobar la millor opció. Després d'un primer tram més mantingut la via marxa cap a l'esquerra per anar a buscar una canal un xic trencada que ens deixa a la quarta reunió, molt còmoda. 30 metres.

L5(V+)

Enfilem una fàcil placa inclinada fins que arribem a un ressalt, on es troba el pas clau del llarg. Per superar la panxa, ben protegida haurem de tibar de presa petita i pujar peus. Un cop quanyat el ressalt de seguida arribem a la reunió. 30 metres.

L6(V+/Ao)

Sens dubte el llarg més dur i atlètic de la via. Haurem d'anar guanyant un sistema de fissures, que no gaudeixen precisament de la millor roca. Combinem passos en lliure amb algun A0. Un cop sortim de la darrera fissura anem una mica cap a la dreta per de seguida tornar a l'esquerra i arribar a la reunió. 40 metres.

L7(V)

Sortim de la reunió recte amunt fins que arribem a un parell de claus seguits que són peces de museu (és convenient reforçar-los ja que no podrem posar res més fins la reunió). Abans d'arribar als claus podem llaçar una savina a l'esquerra. Un cop superat aquest tram de fissura escalem una cridanera xemeneia, amb molt ambient i sense possibilitats d'assegurament. Són uns metres fàcils però on no s'hi val caure!! Muntem la reunió a una còmoda feixa que ens regala unes magnífiques vistes cap a Ecos. 40 metres.

L8(V)

Per iniciar la vuitena tirada s'inicia a uns metres a l'esquerra de la reunió. Per atènyer la placa haurem de fer un pas acrobàtic sobre la xemeneia que hem escalat al llarg anterior sota els nostres peus. Un cop a la placa l'escalada és fina i sobre bona roca, amb molt ambient. Passat el tram més vertical anirem per terreny fàcil en diagonal a la dreta i muntarem la reunió a uns arbres. 30 metres.

L9(III)

Anem cap a la dreta fins que trobem una canal/xemeneia. La seguim fins un arbre, que aprofitem per muntar la reunió.

L10(IV+)

Enfilem la darrera placa de la via, amb bona roca i només protegida per un parabolt. Escalem en lleugera tendència a la dreta i fem reunió al cim (trobarem uns cap de burí). 20 metres.

Descens:

Per al descens baixem per la ferrada Teresina.

El que més m'ha agradat:

Via del tot variada.

- Segon llarg amb un diedre cinc estrelles.
- Les plaques del quart i el vuitè llarg, amb bona roca de presa petita.
- Ben restaurada, sense abusar.

El que no m'ha agradat tant:

- Desagradable segona meitat del primer llarg, trencada i terrosa, però que queda del tot compensada amb la resta de llargs.
- Descens farragós per la via ferrada.